

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.IV.35.252/2018/5. szám

A tanács tagjai: . Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás
előadó bíró,

Dr. Patyi András bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Alexa Péterügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Olasz Józsefügyvéd

A per tárgya: EMVA támogatás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Nyíregyházi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 17.K.27.268/2016/47.

Rendelkező rész

A Kúria

- a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.268/2016/47. számú ítéletét - az indokolás megváltoztatásával - hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2014. június 10-én az EMVA-ból az innovatív technológiák bemutató-üzemi tájékoztató programokkal való megismertetéséhez nyújtandó támogatásokról szóló 69/2013. (VII. 29.) VM rendelet (továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott innovatív technológiák bemutató-üzemi tájékoztató programokkal való megismertetéséhez nyújtandó támogatás iránti kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatóságához (a továbbiakban: igazgatóság, elsőfokú hatóság). Az igazgatóság 2014. október 15. napján kelt 1695756311. irataazonosító számú határozatával a felperes támogatási kérelmének helyt adott, a kötelezettségvállalás összegét 15 000 000 Ft-ban állapította meg. Az igazgatóság határozatában rögzítettek szerint a 917-920; 927-929; 933-935; valamint a 939-941 számú bemutató üzemi programok megvalósítási helyszíneként a felperes kérelmében foglaltaknak megfelelően a Nyírtass .../55 helyrajzi szám került feltüntetésre, míg a többi bemutató üzemi program megvalósítási helyszíne a Nyírtass ...helyrajzi szám alatt fekvő ingatlan volt.
- [2] Ezt követően a felperes 8829889118 azonosítószámon 2014. november 14-én kifizetés iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (továbbiakban: hivatal) a felperes kifizetési kérelmét a 2015. július 2. napján kelt 1711683010 irataazonosító számú határozatában bírálta el, a felperes kifizetési kérelmének részben helyt adott és 4 339 058 Ft támogatási összeget állapított meg a javára. Az elsőfokú határozat az indokolásában a kiadási tételazonosító számok megjelölésével részletesen táblázatba foglalta referencia típusonként, hogy mely kiadási tételazonosító vonatkozásában milyen összegű levonást alkalmazott és annak mi volt az indoka.
- [3] A levonás indokát az elsőfokú határozat részben abban jelölte meg, hogy a program a támogatási rendelet 5. § (2) bekezdésének d) pontja, illetve a 10. § (1) bekezdésének b.) pontja alapján nem támogatható, másrészt azzal indokolta döntését, hogy a Jogcímrendelet 6. § (4) bekezdése alapján az irodaszer-beszerzés tétel nem támogatható. Ezen túlmenően néhány bemutatóüzemi program esetében az elfogadott résztvevők száma csökkentésre került, egy esetben pedig (a 921-es számú program esetében) a program lezárását a Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet (a továbbiakban: NAKVI) rendszerében nem rögzítették, ezért a

Jogcímrendelet 5. § (2) bekezdésének e) pontja, valamint a 10. § (2) bekezdése alapján alkalmazott a hatóság a felperessel szemben szankciót.

- [4] A határozat indokolásában az elsőfokú hatóság kitért arra, hogy a Jogcímrendelet 5. § (2) bekezdésének d.) pontja alapján a projekttervben megjelölt bemutatóüzemi programok időpontját és helyszínét a bemutatóüzem legkésőbb a megvalósítás napját megelőző ötödik napon köteles rögzíteni a NAKVI által működtetett integrált elektronikus rendszerben. A csatolt dokumentumok (jelenléti ívek, adatlapok, program adatok, táblázat, valamint a 2015. március 18-án kelt hiánypótlásban megküldött ügyfél nyilatkozat) alapján megállapította, hogy minden program a Ny., B. út 23/B. (253 helyrajzi szám) alatt került megrendezésre. Mivel azonban a helyszínváltozások a 917, 919, 927, 928, 929, 933, 934 és 935. számú bemutatók esetében a NAKVI felületen a megvalósítás napját megelőző 5. napig nem kerültek átvezetésre a programok a Jogcímrendelet 10. § (1) bekezdésének b.) pontja alapján nem támogathatók. Kitért arra is a határozat, hogy a támogatási rendelet 6. § (4) bekezdése alapján az irodaszer beszerzés nem tekinthető elszámolható kiadásnak, ezért a beszerzés 142 848 Ft összköltsége programonként arányosan (5952 Ft/alkalom) minden bemutató esetében levonásra került.
- [5] A határozattal szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben a Jogcímrendelet 9. § (6) bekezdésére történő hivatkozással előadta, hogy a bemutatóüzemi programok 66,66%-ban teljesültek, a hivatkozott jogszabályhely pedig a 40%-os végrehajtást írja elő, ezért nem lehetett volna szankcionálni, melyre tekintettel túligénylés miatti szankciót sem lehetett volna alkalmazni. Utalt arra is, hogy a határozat indokolásában rögzítettekkel ellentétben az ott kifogásolt számú programok helyszíneinek és időpontjainak módosítása egyszerre, egy időben megtörtént, azonban a módosítást követően semmilyen visszaigazoló dokumentumot nem kapott, hogy mi és hogyan változott a módosítást követően.
- [6] A fellebbezés folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2015. október 19. napján kelt 2124949478 számú, JHÁT-JF/5346/2/2015. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 65/2011 EU bizottsági rendelet (a továbbiakban 65/2011/EU bizottsági rendelet) 30. cikkében foglaltakra, valamint a Jogcímrendelet 5. § (2) bekezdésének d.-e.) pontjaira, a 6. § (4) bekezdésére, a 10. § (1) bekezdésének b.) pontjára és a 10. § (2) bekezdésére hivatkozott.

[7] A fellebbezésben foglaltakra reagálva előadta, hogy az elsőfokú határozatban rögzítettek szerint a felperes a jóváhagyott támogatási összeg 64,8762 százalékaival valóban elszámolt, viszont emellett az is megállapításra került, hogy a túligénylés miatti szankció összege a 2015. január 1-je előtt kezdődő támogatási időszakokra benyújtott kérelmekre alkalmazandó 65/2011/EU bizottsági rendelet 30. cikke alapján 5 268 566 Ft. A szankció alkalmazására tehát az igényelt és a számított támogatás közötti eltérés mértékéből adódóan került sor.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[8] A határozattal szemben a felperes a törvényes határidőn belül nyújtotta be keresetét, melyben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ának (1), a 72. § (1) bekezdésének e.) pontjának, valamint a 65/2011/EU bizottsági rendelet 31. cikk 1.) pontjának megsértésére hivatkozott.

[9] A fellebbezésében előadottakat megismételve adta elő, hogy ő a jogszabályban előírt kötelezettségének eleget tett, hiszen a bemutatóüzemi programokat érintő módosításokat a megvalósítás napját megelőző öt napon belül rögzítette az integrált elektronikus rendszerben, azok rajta kívülálló ok miatt nem kerültek átvezetésre, de ráhatása nincs az informatikai rendszerre, amit a H. O. I. üzemeltet és kezel. Előadta továbbá, hogy az irodaszer beszerzéssel kapcsolatos kifogásaira az alperes a határozatában semmit nem reagált.

[10] A felperes az első érdemi tárgyalást követően, 2017. augusztus 28. napján 32-es sorszám alatt érkezett beadványában előadta továbbá, hogy 65/2011/EU bizottsági rendelet preambuluma (3) bekezdésében arról rendelkezik, hogy a tagállamoknak olyan ellenőrzési rendszert kell kialakítaniuk, amely biztosítja a támogatási feltételek betartásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges összes vizsgálat elvégzését.

[11] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Véleménye szerint sem a közjegyzői okirat, sem a felperes keresetlevelének állításai nem támasztják alá, hogy a felperes eleget tett a Jogcímrendelet 5. § (1) bekezdése szerinti időpontban az előírt kötelezettségének. Szerinte a 65/2011/EU bizottsági rendelet 30. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata egyértelművé teszi, hogy a felperes kötelezettsége annak bizonyítása, hogy vele szemben nem lehet támogatáscsökkentést alkalmazni, ezért az alperesnek nem volt kötelezettsége a H. O. I. megkeresése.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [12] A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. február 1-jén kelt 17.K.27.268/2016/47. ítélete szerint a felperes keresete megalapozatlan.
- [13] A bíróság szerint a felperes hivatkozása a 65/2011/EU bizottsági rendelet 3. preambulum-bekezdésében foglaltakra tiltott keresetváltoztatás a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 335/A. § (1) bekezdése szerint. Annyiban egyetértett az elsőfokú bíróság a felperes keresetében felvetettekkel, hogy a jogszabályszöveg helyes értelmezéséből következően az alperesi hatóságnak nem az adatmódosítás NAKVI által üzemeltetett informatikai rendszerében történő átvezetésének megtörténtét, hanem annak felperes általi kezdeményezését kellett vizsgálnia. Az elsőfokú bíróság viszont a felperes keresete alapján már arra folytatott le részletes bizonyítási eljárást, hogy a felperes eleget tett-e azon kötelezettségének, hogy az adatmódosítást a bemutató üzemi program megvalósulását megelőzően legalább öt nappal kezdeményezte.
- [14] A nyilvántartási rendszerben a „bemutató üzemi programok listája” és a „bemutató üzemi program lekérdezése ágazat alapján” lekérdezésben a *bemutató üzemi programok alapadatainak rögzítése során a megvalósítandó programok lehetséges helyszíneinek felsorolásakor elsőnek megadott helyszín* szerepel, míg a „bemutató üzemi program lekérdezése üzemi program alapján” lekérdezésben az adott program esetében *ténylegesen rögzített helyszín* jelenik meg. Ez a felperes által felvetett eltérés oka, nem pedig a bemutató üzemi program adatainak utólagos módosítása.
- [15] Az elsőfokú bíróság a felperesnek a NAKVI által üzemeltetett elektronikus felület 65/2011/EU bizottsági rendeletben foglaltaknak való megfelelésének vizsgálatával kapcsolatos szakértői bizonyítási indítványát elutasította, mivel ennek vizsgálata a tiltott keresetváltoztatás okán a fentebb kifejtettekre tekintettel nem volt lehetséges. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a bemutató üzemi programok helyszínmódosítását legkésőbb a megvalósítás napját megelőző 5. napon rögzítette a NAKVI (jelenlegi Herman Ottó Intézet) által működtetett integrált elektronikus rendszerben, ezért az alperes által megállapított tényállás és az abból levont jogkövetkeztetés is helytálló.
- [16] Tekintettel pedig arra, hogy az irodaszer a Jogcímrendelet 6. § (4) bekezdése értelmében nem minősül elszámolható kiadásnak, az elsőfokú bíróság szerint az alperes helyesen alkalmazott levonást a jogszerűtlenül elszámolt tételre tekintettel.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] Az ügyben felülvizsgálati kérelmet a felperes terjesztett elő és kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú szerv új eljárás lefolytatására kötelezését. Másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését az eljáró bíróság új eljárásra kötelezése mellett.
- [18] A felperes szerint a NAKVI rendszerbe történt bejelentései határidőben megtörténtek, azonban azok a rendszerben nem kerültek határidőben átvezetésre.
- [19] A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 2/2011. (V. 9.) KK véleményére hivatkozva kiemeli a felperes, hogy a meghatározott irányú kereseti kérelmen belül más jogszabálysértésre, így a 65/2011/EU bizottsági rendeletre (3. preambulumbekkezdés, továbbá 4. cikk) is hivatkozhatott.
- [20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott, az alábbi indokolás szerint.
- [22] A régi Pp. 275. §-a szerint a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem szerint, az azokban megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (KGD 2011.62.). E keretek között jogszabálysértés esetén van lehetőség az eljárást lefolytató bíróság döntésének hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására.
- [23] Jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria azzal a kérdéssel állt szembe, hogy a felperes legalább a megvalósítás napját megelőzően öt nappal kezdeményezte-e a NAKVI informatikai rendszerében a bemutató üzemi programokat érintő módosítások átvezetését. A válaszhoz először meg kellett határozni a felülvizsgálat során alkalmazandó jogot (I.), majd a kúriai döntési hatáskör gyakorlásának kereteit (II.), továbbá mindebből következően kell a felülvizsgálati kérelem alapján dönten.

I.

- [24] A perben vitatott, hogy a 65/2011/EU bizottsági rendelet mennyiben alkalmazható, tekintettel a tiltott keresetváltoztatásnak minősítésre. Az alperes hivatkozta a 30. cikk (1) bekezdésének utolsó mondatát, a felperes azonban először csak az első tárgyalást követően a rendelet preambuluma (3) bekezdését. A 30. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata szerint „(n)em alkalmazandó azonban

csökkentés, ha a kedvezményezett bizonyítani tudja, hogy nem felelős a támogatásra nem jogosult összeg feltüntetéséért". A preambulum (3) bekezdése szerint viszont a „tagállamoknak olyan ellenőrzési rendszert kell kialakítaniuk, amely biztosítja a támogatási feltételek betartásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges összes vizsgálat elvégzését”.

[25] Az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 288. cikke szerint az Unió hatásköreinek gyakorlása érdekében az intézmények rendeleteket, irányelveket, határozatokat, ajánlásokat és véleményeket fogadnak el. A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

[26] Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) értelmezése szerint az uniós jogforrások rendszerében betöltött szerepükből és jellegükből (közvetlen alkalmazandó természetükből) fakadóan az uniós rendeletek előírásainak közvetlen hatályuk van a nemzeti jogrendszerekben, anélkül hogy a nemzeti hatóságok végrehajtási intézkedéseket fogadnának el (lásd C-316/10. sz. *Danske Svineproducenter* ügyben hozott ítélet 39. és 40. pontjait, valamint a C-592/11. sz. *Anssi Ketelä* ügyben hozott ítélet 35. pontját). Az EUB ítélezési gyakorlata továbbá azt is megerősíti, hogy az uniós jog - tagállami közigazgatási bíróságok általi - hivatalból való alkalmazásának lehetőségét a tagállami eljárásjog nem zárhatja ki (lásd az EUB -312/93 *Peterbroeck, Van Campenhout & Cie SCS v Belgium* ügyben hozott ítéletének 20. és 21. pontjait.).

[27] A Kúria szerint tehát az elsőfokú bíróság nem utasíthatta volna el a felperesnek a 65/2011/EU bizottsági rendelet preambulumának (3) bekezdésére történő hivatkozása vizsgálatát, mivel a fentiek szerint a rendelet figyelembe vétele az uniós jogból következő közvetlen kötelezettsége.

[28] Mindezek alapján szükségessé vált a rendeletnek az ügyben való alkalmazhatósági vizsgálata. Először is megállapítható, hogy a hivatkozott preambulum-bekezdés szerinti tételes szabály a rendelet 4. cikkében található, miszerint: „1. A tagállamoknak olyan ellenőrzési rendszert kell kialakítaniuk, amely biztosítja, hogy a támogatási feltételek betartásának eredményes ellenőrzéséhez szükséges összes vizsgálatra sor kerül. 2. E rendelet különleges rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak róla, hogy az uniós és nemzeti jogszabályokban, illetve a vidékfejlesztési programokban megszabott összes támogathatósági feltétel ellenőrizhető legyen több tesztelhető mutató révén, amelyeket a tagállamok dolgoznak ki.” A szabálytalanság iránti felelősséget illetően még az 5. cikk mértékadó az ügyben, amennyiben, ha „jogosulatlan kifizetésre kerül sor, a kérdéses összeget a kedvezményezett (...) visszafizeti”. E „visszafizetési

kötelezettség nem alkalmazható, ha a kifizetésre az illetékes hatóság vagy más hatóság hibájából került sor, és a kedvezményezettrel szemben nem volt elvárható, hogy a hibát felismerje" (5. cikk 3. pontja).

[29] E szabályokat összevetve az alperes által hivatkozott 30. cikk 1. pontja fent idézett utolsó mondatával megállapítható, hogy a felperes felelőssége elsődlegesen, hogy az érdekkörébe eső, vissza nem térítendő támogatás felhasználása körülményeit igazolni tudja. Kétségtelenül az alperes felelőssége is megáll ebben a tekintetben, elsődlegesen az ellenőrzés eredményessége érdekében. Ezen túli további kötelezettsége az informatikai rendszernek a pályázat megvalósításának működ(tet)ése iránt azonban a 65/2011/EU bizottsági rendeletből nem állapítható meg. A rendelet közvetlen alkalmazása tehát szintén a Jogcímrendelet kötelezettségeket és felelősséget megállapító szabályok irányadó voltára mutat. A felperes hivatkozása a bizottsági rendelet meghatározott pontjaira tehát ezért - és nem a tiltott keresetkiterjesztés miatt - nem lehet helytálló.

II.

[30] A felperes a bejelentés időben megtörténtét, az alperes az általa használt rendszerben való rögzítés hiányát állítja. Az ügy szempontjából tehát a tényállás megállapítása a kérdéses. Ebben a tekintetben a Kúriának vizsgálnia kellett saját hatásköre terjedelmét.

[31] A régi Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A Kúria több eseti döntésében kimondta, hogy a felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - sem bizonyítás felvételének, sem a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének nincs helye. A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítéletből eltérő következtetésre lehet jutni. (BH 2012.179., BH 2002.29., BH 2013.119.)

[32] A Kúria az EBH 2017/K/20. számú elvi határozatában rámutatott arra, hogy míg a közigazgatási hatóság a Ket. 50. § (6) bekezdése alapján végzett értékelését az eljáró elsőfokú bíróság akkor tekinti jogszerűtlennek a régi Pp. 206. §-a alapján, ha a bizonyítékok egyenként és összességében nem alkalmasak az állított, megállapított tények igazolására, vagy azok köre oly mértékben hiányos, hogy abból megalapozott következtetés nem vonható le, addig a Kúria a bíróság régi Pp. 206.§-án alapuló értékelését csak akkor tekinti jogszerűtlennek, ha az nyilvánvaló logikai hibában szenved, nyilvánvalóan ésszerűtlen, vagy megfelelő indokolás hiányában nyilvánvalóan önkényes.

[33] A jelen ügyben a Kúria nyilvánvaló okszerűtlenségben megnyilvánuló bizonyítási jogszabálysértést nem állapíthatott meg. Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás

megfelelősége iránt kétség nem merült föl. A további bizonyítás céltalansága mellett is az ítélet indokolása okszerűen érvelt.

[34] A Kúria érzékeli, hogy a bejelentés tényének a nem bizonyítható volta a felperes terhére esik. Figyelembe veendő azonban, hogy egy az ő érdekkörébe eső, vissza nem térítendő támogatásról van szó, ahol is elvárható lett volna a rögzítés körülményének saját dokumentálása akkor, ha az elektronikus rendszer megfelelő visszaigazolást kifejezetten nem küldött. A felperes egyrészt csak ilyen bizonyíték birtokában mentesülne a felelősség alól a 65/2011/EU bizottsági rendelet 30. cikke, továbbá 5. cikk 3. pontja alapján. Másrészt ez a bizonyított tény adna csak megfelelő alapot a nyilvántartási rendszernek – már az alperes felelősségi körébe tartozó – alkalmassága megkérdőjelezéséhez. Ennek hiányában a felhozott, de nem igazolt körülményre építetten azonban indokolatlan lenne a teljes rendszer megfelelőségének vizsgálata.

[35] Mivel az elsőfokú bíróság ilyen értelmű döntése nem kirívóan okszerűtlen az adott bizonyítás körében, a fentiek szerint a Kúria sem tekintheti az eljárást jogszerűtlennek.

[36] Összességében a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabálysértések az elsőfokú bíróság döntésében a fentiek szerint nem voltak megállapíthatók. Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet elutasította és a bíróság ítéletét a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fönntartotta.

Záró rész

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[38] Az alperes pernyertességére tekintettel, valamint figyelemmel a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. §-ára is, a Kúria a felperest kötelezte az alperes perköltségeinek megfizetésére.

[39] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztesnek minősülő felperes viseli.

[40] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

, 2019. február 22.

**Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k.
előadó bíró, Dr. Patyi András s.k. bíró**